

samt sine forpligtelser efter EØF-traktatens artikel 5 og 189, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme disse direktiver og/eller ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.

2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Er de samme som i sag C-76/94 ⁽⁵⁾. Fristerne for gennemførelsen af direktiverne udløb den 1. januar 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 42.

⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

⁽⁵⁾ Se side 10 i denne Tidende.

Sag anlagt den 28. februar 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-78/94)

(94/C 120/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. februar 1994 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Gérard Rozet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter fristbestemmelserne i nedennævnte direktiver samt EF-traktatens artikel 5 og 189, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme

— Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾

— Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾

— Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽³⁾

— Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽⁴⁾

— Rådets direktiv 91/685/EØF af 11. december 1991 om ændring af direktiv 80/217/EØF om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest ⁽⁵⁾

— Rådets direktiv 91/687/EØF af 11. december 1991 om ændring af direktiv 64/432/EØF, 72/461/EØF og 80/215/EØF for så vidt angår en række foranstaltninger med hensyn til klassisk svinepest ⁽⁶⁾ samt

— Rådets direktiv 91/688/EØF af 11. december 1991 om ændring af direktiv 72/462/EØF om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽⁷⁾,

og/eller idet Den Franske Republik ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.

2. Den Franske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter

Er de samme som i sag C-76/94 ⁽⁸⁾. For nærværende direktivers vedkommende udløb de heri fastsatte frister for deres gennemførelse i national ret mellem den 31. december 1991 og den 1. juli 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 18.

⁽⁸⁾ Se side 10 i denne Tidende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. februar 1994 af Sozialgericht Frankfurt am Main i sagen Manuel Pinheiro mod Bundesanstalt für Arbeit

(Sag C-81/94)

(94/C 120/22)

Ved kendelse afsagt den 7. februar 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. marts 1994, har Sozialgericht Frankfurt am Main, 22. afdeling, i sagen Manuel Pinheiro mod Bundesanstalt für Arbeit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 27, stk. 1, i overenskomsten mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Portugisiske Republik af 6. november 1964 om social sikring, hvorefter en portugisisk statsborger, som er bosat i Forbundsrepublikken Tyskland, og som oppebærer arbejdsløshedshjælp, ikke ifølge Bundeskindergesetz har nogen ret til børnetilskud for sine børn, som er bosat i Portugal, i strid med artikel 72 til 74 i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾?